

Sygn. akt III KK 443/18

POSTANOWIENIE

Dnia 6 września 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Andrzej Ryński

na posiedzeniu w trybie art. 535 § 3 k.p.k.
po rozpoznaniu w Izbie Karnej w dniu 6 września 2018 r.,
sprawy P. B.
skazanego z art. 107 § 1 k.k.s.
z powodu kasacji wniesionej przez obrońcę skazanego
od wyroku Sądu Okręgowego w T.
z dnia 15 lutego 2018 r., sygn. akt IX Ka [...]
utrzymującego w mocy wyrok Sądu Rejonowego w T.
z dnia 8 listopada 2017 r., sygn. akt II K [...]

p o s t a n o w i ł:

I. oddalić kasację obrońcy skazanego jako oczywiście bezzasadną;

II obciążyć skazanego kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.

UZASADNIENIE

Wyrokiem z dnia 8 listopada 2017 r. Sąd Rejonowy w T. w sprawie o sygn. akt II K [...] uznał P. B. za winnego tego, że działając wspólnie i w porozumieniu z innymi osobami, w dniu 24 listopada 2014 r., urządzał gry, na automatach: H. oznaczony w celu identyfikacji samoprzylepną plombą z nadrukiem „Godło RP, Urząd Celny w T., nr [...]”, H. oznaczony w celu identyfikacji samoprzylepną plombą z nadrukiem „Godło RP, Urząd Celny w T., nr [...]”, H., o nr [...], w lokalu V., ul. R. [...] w C., wbrew przepisom art. 6 ust. 1 oraz 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych.

(Dz. U. z 2009 r., Nr 201, poz. 1540, z późn. zm.), w szczególności bez wymaganego zezwolenia, tj., popełnienia przestępstwa skarbowego z art. 107 § 1 k.k.s., i za to wymierzył mu, na podstawie powołanego przepisu karę 40 stawek dziennych grzywny po 70 zł każda.

Po rozpoznaniu apelacji wywiedzionej przez obrońcę oskarżonego Sąd Okręgowy w T. wyrokiem z dnia 15 lutego 2018 r., sygn. akt IX Ka [...], zaskarżony wyrok utrzymał w mocy.

Kasację od tego orzeczenia złożył obrońca skazanego zarzucając naruszenie art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. w zw. z art. 439 § 1 pkt 11 k.p.k. poprzez nieumorzenie postępowania ze względu na brak możliwości zastosowania krajowego przepisu technicznego, który nie został notyfikowany zgodnie z dyrektywą 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 20 listopada 2006 r. (Dz. U. UE.L.1998.204.37 – ze zm.), a co za tym idzie depenalizacją czynu zabronionego przepisem zawartym w art. 6 ust. 1, 2 ust. 3 i 5 oraz z art. 4 ust. 1 pkt 1 ppkt a ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych (Dz. U. z 2015, poz. 612) w zw. z art. 107 § 1 k.k.s., co powoduje, że przedmiotowe uchybienie obowiązkowi notyfikacji przy przyjmowaniu danych przepisów technicznych stanowi uchybienie proceduralne powodujące bezskuteczność tych przepisów, a więc mieści się w pojęciu „innych okoliczności wyłączających ściganie” w rozumieniu art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k., w szczególności, iż wynikają one z prawa europejskiego, którego zastosowanie jest indywidualnie rozpatrywane w każdej sprawie.

W pisemnej odpowiedzi na kasację Naczelnik [...] Urzędu Celno - Skarbowego w T. wniósł o jej oddalenie.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Kasacja wywiedziona przez obrońcę skazanego okazała się oczywiście bezzasadna, co skutkowało jej oddaleniem w trybie art. 535 § 3 k.p.k.

Dla rozstrzygnięcia w przedmiocie zasadności zarzutu sformułowanego w kasacji istotne znaczenie ma niewątpliwie uchwała z dnia 19 stycznia 2017 r., I KZP 17/16, w której Sąd Najwyższy wypowiedział się co do możliwości uznania, czy naruszenie przepisów art. 6 ust. 1 i art. 14 ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych wypełnia znamię blankietowe przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s. określone sformułowaniem „kto wbrew przepisom ustawy ...

urządza lub prowadzi grę na automacie”. Tak, więc przytoczyć raz jeszcze trzeba za uchwałą, że norma niestosowania krajowego przepisu technicznego, którego projektu nie notyfikowano Komisji Europejskiej, wynikająca z dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 czerwca 1998 r., wyłącza możliwość zastosowania w sprawie o przestępstwo z art. 107 § 1 k.k.s. przepisu art. 14 ust. 1 tej ustawy w pierwotnym brzmieniu, natomiast art. 6 ust. 1 tejże ustawy mógł i może nadal stanowić uzupełnienie normy blankietowej zawartej w art. 107 § 1 k.k.s., o ile okoliczności faktyczne konkretnej sprawy pozwalają na ustalenie, że przepis ten ma zastosowanie i został naruszony (zob. uchwała SN z dnia 19.01.2017 r., sygn. akt I KZP 17/16, OSNKW 2017/2/7).

W prawomocnym wyroku przypisano skazanemu, że „urządzał ... gry na automacie ... wbrew przepisom art. 6 ust. 1 oraz art. 23a ust. 1 ustawy z dnia 19 listopada 2009 r. o grach hazardowych”. Oznacza to, że zakresem odniesienia dla przytoczonych ustaleń jest przepis art. 6 ust. 1 tej ustawy. Zgodnie z jego brzmieniem *tempore criminis*, działalność w zakresie gier na automatach mogła być prowadzona na podstawie udzielonej koncesji na prowadzenie kasyna gry. Ten przepis nie miał, i także po zmianie treści obowiązującej od dnia 3 września 2015 r., nie ma charakteru technicznego, co wykazano w powołanej wyżej uchwale Sądu Najwyższego z dnia 17 stycznia 2017 r. Fakt prowadzenia przez skazanego gry na automatach w lokalu V. w C., bez koncesji na prowadzenie kasyna gry, został ustalony w prawomocnym wyroku i nie podlega kwestionowaniu w postępowaniu kasacyjnym.

Skoro, zatem skazany prowadził działalność w zakresie gry na automatach bez koncesji, to z naruszeniem zasad określonych w tej ustawie, a tym samym, nawiązując już do brzmienia art. 107 § 1 k.k.s., wbrew przepisom ustawy. Naruszenie art. 6 ust. 1 ustawy, polegające na prowadzeniu działalności w zakresie gry na automatach bez koncesji, przesądzało o trafności przypisania P. B. przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s. w kształcie opisanym w prawomocnym wyroku.

W świetle powyższych uwag zarzut kasacji jawi się jako całkowicie bezzasadny. Skoro, bowiem art. 6 ust. 1 ustawy nie jest przepisem technicznym w rozumieniu art. 1 dyrektywy 98/34/WE Parlamentu Europejskiego i Rady, to fakt nienotyfikowania jego projektu Komisji Europejskiej nie stanowił okoliczności wyłączającej ściganie

osoby, która przez jego naruszenie wypełniła swoim czynem znamiona przestępstwa z art. 107 § 1 k.k.s. Prawomocny wyrok nie jest zatem obciążony bezwzględną przyczyną odwoławczą określoną w art. 17 § 1 pkt 11 k.p.k. (tak też Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 16.03.2017 r., sygn. akt V KK 20/17, baza orzeczeń Supremus).

Konsekwencją przedstawionej powyżej argumentacji było oddalenie kasacji obrońcy P. B. w trybie art. 535 § 3 k.p.k. w zw. z art. 537 § 1 k.p.k., jako oczywiście bezzasadnej.

Na podstawie art. 636 § 1 k.p.k. skazany został obciążony kosztami sądowymi postępowania kasacyjnego.